

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1651

гр. София, 20.04.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в закрито заседание на 20.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

като разгледа дело номер **4943** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Р. Г. С. лично и като управител на „Р-Гард” ЕООД предявява иск с правно основание чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди срещу Министерството на П.. Твърдят се неимуществени вреди в размер на 150 000 лв., резултат от бездействието на министерството. Претенцията е обоснована с непредприемането на мерки за налагане на дисциплинарно наказание „лишаване от право да упражнява дейност” на частен съдебен изпълнител поради незаконност на негови изпълнителни действия. Ответникът не изразява становище по исковата молба.

Искът е недопустим.

1. Защита по чл. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203-207 от АПК може да се търси в хипотезите, при които се претендират вреди в резултат на административен акт, действие или бездействие на органи и длъжностни лица, принадлежащи към държавната или общинската администрация. Т.е. предпоставка за допустимостта на иска е наличието на действия или бездействия (от фактически или правен характер) при или по повод на административна дейност. Ако те изначално не могат да бъдат отнесени към тази категория, безпредметно е и разглеждането на иска по същество, чийто предмет е проверката за осъществяване на фактическия състав на отговорността.
2. Неиздаването на акт за налагане на дисциплинарно наказание на частен съдебен изпълнител не представлява неизпълнение на задължение за фактическо действие по смисъла на чл. 256 от АПК, с чиято незаконосъобразност (подлежаща на преюдициален контрол по чл. 204, ал. 4 от АПК) да се свърже настъпването на вреди. Дисциплинарната отговорност на ЧСИ се реализира с

решение на нарочен дисциплинарен състав – чл. 72, ал. 3 във връзка с чл. 70, ал. 4 от Закона за частните съдебни изпълнители, т.е. волеизявлението на дисциплинарния орган е правно, а не фактическо действие.

3. Извън понятието за бездействие по смисъла на чл. 256 от АПК, непроизнасянето на административен орган, приравнено на административен акт – чл. 21, ал. 1 предл. посл. от АПК, би могло да обуслови допустимостта на иск по чл. 1 от ЗОДОВ единствено след неговата отмяна по надлежния административен или съдебен ред. Инициативата за образуване на дисциплинарно производство срещу съдебен изпълнител принадлежи на министъра на П. или на Съвета на камарата на ЧСИ – чл. 70, ал. 1, изр. 1-во от ЗЧСИ, не и на трети физически или юридически лица. Преценката относно наличието на предпоставките да се направи искане за образуване на производството е от служебен характер и не подлежи на съдебна проверка. При липсата на правен способ компетентните органи да бъдат задължени да образуват дисциплинарно производство, по хипотеза е изключена и възможността неупражняването на правомощието по налагане на дисциплинарно наказание да бъде правопораждащ юридически факт на твърдените неимуществени вреди. Според чл. 74, ал. 2 от ЗЧСИ държавата не отговаря за действията на частния съдебен изпълнител, а по аргумент от ал. 1 на нормата евентуална имуществена отговорност за неправомерно причинени вреди при изпълнение на дейността му може да се търси по общия исков ред.

Изложените съображения за отсъствието на условията исковата претенция да бъде разгледана по реда на чл. 203-207 от АПК мотивират съда да прекрати производството по делото.

Воден от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 4943/2010 г. по описа на Административен съд – С.-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

